DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIV. DONDERDAG den 31sten MAART 1836. N. 11.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 31 Maart 1836.

NAMENS den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 9 April, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 16 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris ad-interim,
H. KIKKERT.

Gouvernements Wissels.

OP autorisatie van den HoogEd. Gestrengen Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, wordt hierby aan het publiek bekend gemaakt dat er Vyftien Stellen Gouvernements Wissels, ieder van ƒ 1000, beschikbaar gesteld zyn, en dat tot verkryging derzelven inschryving zal moeten gedaan en ingeleverd worden, tegen den 5den der aanstaande maand April, uiterlyk des morgens te elf ure ten kantore van

Den Kolonialen Ontvanger,
C, L. VAN UYTRECHT.

Den 31 Maart 1836.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekenden maken hierby aan het publiek bekend dat zy in kompagnieschap getreden zyn en van den 1sten April handel zullen dryven onder de firma van E. & M. CURIEL.

ELIAS CURIEL.
MOSE CURIEL.

Curaçao den 30 Maart 1836.

NOTICE.

THE undersigned having entered into copartnership, inform the public that they will commence business on the 1st April under the firm of E. & M. CURIEL.

ELIAS CURIEL.
MOSE CURIEL.

Curaçao, March 30, 1836.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende verzoekt de genen, die eenige vorderingen ten zynen laste hebben, om hunne rekeningen ter voldoening intezenden; en de genen, die aan hem schuldig zyn, worden verzocht om zonder tyd verwyl betalingen te komen doen, ter voorkoming van geregtelyke invordering.

ELIAS CURIEL.

Curaçao den 30 Maart 1836.

NOTICE.

THE undersigned request all those who have any demand against him, to present their accounts for liquidation, and those indebted to him, to come forward with payment, in order to prevent recourse to law.

ELIAS CURIEL.

Curaçao, March 30, 1836.

OPROEPING.

DE ondergeteekende in kwaliteit als Testamentaire Executeur in den boedel en de nalatenschap van wylen den Heer CORNELIS BORGHMEESTER, alhier gewoond en overleden, op den 28 February jongstleden, roept by deze op al de genen, die vermenen mogten eenige vorderingen te hebben tegen den gemelden boedel, om dezelven inteleveren; namelyk: de genen die alhier en op het eiland Curaçao woonachtig zyn, binnen den tyd van zes weken, van de dagteekening dezer te rekenen; en de genen die elders woonachtig zyn, binnen den tyd van zes maanden. Tevens worden al de debiteuren aan opgemelden boedel, zoo hier te lande als elders wonende, aangemaand, om zoo spoedig mogelyk betaling van hunne rekening te komen doen, ten einde geregtelyke invordering te vermyden en den boedel tot liquiditeit te kunnen worden gebragt.

MARTHEN EVERTSZ.

Aruba den 8 Maart 1836.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MAART.

26. golet Eensgezindheid, Van Grieken,	[illegible]
bark Twee Gezusters, Hart,	Puerto Cabello
—— Gregorio, Salas,	Cabo Rojo
29. —— Esperansa, Vos,	Puerto Cabello
—— Dolores, Fernandez,	Coro

UITGEKLAARD—MAART.

26. golet Eliza Mathilda, Zam,
28. —— Dorothea, Quast,
bark Twee Gezusters, Hart,
29. golet Deligencia, Mendez,
boot Virginia, Costa,
31. golet Juanita, Ferrero,

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

APRIL 1836.

V. M. Vrydag den 1 te 5 u. 31 m. 's avonds.
L. K. Vrydag den 8 te 11 u. 25 m. 's morgens.
N. M. Vrydag den 15 te 6 u. 27 m. 's avonds.
E. K. Zaturdag den 23 te 10 u. 9 m. 's avonds.

Door het volslagen gebrek aan staatkundige berigten en om niet altyd onze Courant alleen met mengelwerk te vullen, zyn wy heden genoodzaakt slechts een half blad uittegeven. By voorkomende gelegenheid zullen wy trachten dit te vergoeden.

KORTE LEVENSGESCHIEDENIS
VAN
LOUIS BRION,
Van de Orde der Verlossers, Opperbevelhebber der Columbiaansche Zeemagt, Kapitein Generaal des legers, enz.

Van alle pogingen, die in vroegere en latere tyden in het werk zyn gesteld, om onderdrukte volken uit de magt hunner onderdrukkers te verlossen en hen in het bezit hunner regten en vryheden te herstellen, zyn er geene met meerder zegenryke gevolgen bekroond dan de pogingen van die mannen, welke het ondernamen om Spaansch Amerika van het juk der wereldryke en kerkelyke dwingelandy, waaronder dit uitgestrekte grondgebied zuchtende was, te verlossen. Knellender juk dan dat kon er niet bestaan: het waren niet alleen despotische inrigtingen, die alle menschelyke pogingen van vlyt en nyverheid verbanden, maar ook kerkelyke inrigtingen door het jezuitismus uitgedacht, om de ontwikkeling van den menschelyken geest tegen te werken en hem in een staat van bekrompenheid en onwetendheid te houden.

Welk eene verhevene taak, om dus behulpzaam te zyn in de bevryding van gansche natien van zulke despotische en jezuitische plagen en hun met het genot der burgerlyke vryheid ook in staat te stellen de zegeningen te genieten, die ons de wysbegeerte aanbiedt.

De belangrykheid dezer verlossing zullen wy best ontwaren wanneer wy eens de voornaamste voordeelen opnoemen, die Venezuela uit dezelve heeft getrokken.

Deze staat ontvangt niet meer de wetten van een gouvernement, dat door den Atlantischen Oceaan van haar is gescheiden, maar heeft hare eigene wetgeving; eene liberale staatsregeling heeft het willekeurige gezag vervangen; de geestelykheid is aan het wereldsche bestuur onderworpen; de kloostergebouwen zyn in scholen en opvoedingsgestichten veranderd; de tienden, zoo drukkend voor den landbouw, zyn afgeschaft; de ryke inkomsten der geestelyken besnoeid; de vryheid der drukpers bepaald; het land voor nyvere vreemdelingen geopend; de vrye godsdienstoefening daargesteld; en worden de concept-wetten voor de kerkelyke hervorming, welke het Congres zyn voorgedragen, aangenomen, dan gaat Venezuela met de wysbegeerte dezer eeuw gelyke schreden, en de nog overgeblevene indrukken der jezuitsche kluisters, zullen dan ook spoedig by de lagere volksklassen verdwynen.

En deze zegeningen heeft Venezuela te danken aan die mannen, welke hunne goederen, gezondheid en leven in de waagschaal stellende, de handen aan het werk harer verlossing sloegen. Men beweere niet dat dit werk gemakkelyk ging, om dat het de publieke opinie voor zich had.— Deze bewering is verre van de waarheid verwyderd. In het begin der omwenteling was het getal der spaanschgezinden in die streken veel grooter dan dat der vryheidsgezinden. De laatsten verkregen aanhangers naar mate zy vorderingen maakten.— Vele hoofden van het gemengde menschen ras en der indianen, bleven jaren lang strydend onder de vanen des konings en vielen eerst de independenten toe, toen deze de overhand kregen.

En overigens hoe vele jaren werden er strydende doorgebragt, en hoe vele menschenlevens gingen er verloren eer Columbia geheel van vreemde overheersching was ontslagen.

Onder de mannen, die dit groote werk aangevangen en zoo roemvol voltooid hebben, verdient onze landgenoot LOUIS BRION met den meesten lof genoemd te worden.

Om ons hiervan te overtuigen, zullen wy zyne levensgeschiedenis eens vlugtig doorloopen; doch om eens regt te ontwaren welk eene gewigtige taak hy als opperbevelhebber der Columbiaansche zeemagt te volbrengen had, zullen wy eerst met weinige woorden eene vergelyking maken tusschen de strydkrachten die zyne tegenparty en hy ter hunner beschikking hadden.

Het toneel dezes oorlogs was hoofdzake-

lyk op de kustlanden van Columbia, die eene uitgestrektheid van twee honderd spaansche mylen hebben. De gemeenschap ter land tusschen de plaatsen op deze kust gelegen, is nog zeer gebrekkig; zoo is bvb. volgens VON HUMBOLDT, de weg tusschen Caracas en Cumana, nog in denzelfden staat als zy was ten tyde der ontdekking van Amerika. Om van de eene dezer stepen tot de ander te komen, moet men digtbewassen bosschen doordringen, over steenbrokken klauteren en door moerassen waden. Het vervoer van levensmiddelen, krygsvoorraad en troepen kon daarom meestal alleen ter zee geschieden.

De heerschappy der zee was daarom in dezen stryd van het hoogste belang. En deze heerschappy konde Spanje voor zich behouden hebben, wegens de middelen, welke zy bezat om eene zeemagt te onderhouden.

Spanje in Europa zelve eene uitgestrekte zeekust met schoone havens bezittende, was in staat om eene vloot uitterusten en te bemannen. Ook in Amerika was zy in bezit van uitmuntende havens, als: de Havanna, Cartagena, Puerto Cabello, Cumana, enz. en gedurende dezen oorlog zyn er jaarlyks aanmerkelyke sommen van de Havanna naar Terra Firma voor het onderhoud der spaansche zeemagt overgemaakt.

Brion daarentegen had toen hy in 1816 met het magtige Spanje in het strydperk trad, geene andere hulpbronnen, om eene zeemagt uitterusten en te onderhouden, dan zyn eigen vermogen, en bezat geene havens. Met deze geringe middelen gelukte het hem eene gewigtige stelling te nemen; door het maken van pryzen zyne zeemagt uittebreiden en te onderhouden; de zeemagt zyner tegenparty in bedwang te houden; de havens der vaste kust te blokkeren; de gemeenschap tusschen 'svyands bezittingen te onderscheppen; expeditien in veiligheid over zee te geleiden; de landingstroepen in den aanval krachtdadig by te staan; door looze aanvallen den vyand te verontrusten en hem te noodzaken zyne magt op de uitgestrekte zeekust te verdeelen; door het wegnemen zoo veler pryzen de inwoners van 'svyands bezittingen in onrust en onvergenoegdheid te brengen en hem de middelen om den oorlog te voeren, te besnoeijen; en eindelyk de gemeenschap met het verlossende leger, dat de zeekust naderde, te openen en hetzelve behulpzaam te zyn in het veroveren der sterke plaatsen aan de zee gelegen. Dit alles heeft Brion met zyne geringe zeemagt verrigt, terwyl zyne tegenparty gedurende het tydperk van zyn opperbevelhebberschap, in weerwil der zwaardere zeemagt van fregatten en korvetten, niet vermogt iets van belang uitte voeren.

Hy bragt zyn vermogen van meer dan een half millioen spaansche daalders, voortspruitende uit zyn ouderlyk erfdeel, vermeerderd met den woeker van zoo vele gevaarlyke en zure zeetogten, op het altaar der vryheid van Columbia ten offer, in een tydstip dat de zaak dezer vryheid wanhopend scheen te staan en zyne vrienden hem voorspelden dat hy zyne zuur verdiende gelden stond te verliezen.

"De roem van medegeholpen te hebben om de vryheid aan de onderdrukte Amerikanen te geven, is het hoogste doel van myn streven!" zeide hy in zyne proklamatie van den 10 Maart 1820, te Rio de la Hacha; en zyne daden hebben het zegel op zyne woorden gezet,

Door den President Verlosser tegen alle mededinging naar het oppergezag te ondersteunen, in den tyd toen andere opperhoofden der revolutie vermeenden gelyke aanspraak op dit gezag te maken, heeft hy de gewenschte eenheid in den nieuwen staat helpen bewaren, op een tydstip dat de andere nieuwe Zuid Amerikaansche republieken door burger twisten verscheurd werden.

Toen de ziekte hem noodzaakte van het toneel zyner werkzaamheden aftetreden, hadden onder zyn bevel zich kundige zeelieden gevormd, die het groote werk, dat hy begonnen had, voltooiden; en by zyn sterven bleef slechts Puerto Cabello in het bezit van de tegenparty.

Het dankbaar vaderland blyft hem nog schuldig het oprigten van een gedenkteeken ter zyner eer, en te beraadslagen welk opschrift het op zyne grafzerk moet laten plaatsen.

(Het vervolg hierna.)

De keten gevangenen.

Op den 9 en 10 April v. j. had Parys een schouwspel, hetwelk vele duizenden zyner inwoners boeide, en zelfs voor de zoogenaamde beschaafde wereld eene niet geringe belangrykheid had. Ik spreek hier noch van een benefiet van *Demoiselle* TAGLIONI, noch van de gedruischmakende concerten, welke van de *Champs-Elysées* naar de zalen van het hôtel *Lafitte* verplaatst werden, waar zich de menigte aan een bedwelmend genot overgeeft, zonder te denken, dat hier eens een hooggeacht man woonde, en omringd was door het uitgelezenste, wat in den staat zoo wel als in het gebied van kunst en wetenschap schitterde; er wordt hier slechts gesproken van de galeislaven, welke den 10den uit de binnenplaats van het *Bicêtre* naar het *Bagno* van *Toulon* vertrokken. Men noemt zulk een troep eenvoudig *de keten*, of ook *de ambulante keten*, dewyl al derzelver leden door eene algemeene keten verbonden zyn, welke hen dwingt te gaan, te liggen of te staan, zoo als het grootste gedeelte verkiest. Wie zich niet mogt willen voegen, moet noodzakelyk omvergerukt, of, naar omstandigheden, vaneengerukt worden.

Men verzond dezen dag alleen de zoodanigen, die voor vyf tot tien jaren veroordeeld waren; de voor langeren tyd veroordeelden werden naar *Brest* gezonden. De Paryzenaars stroomden van alle kanten toe, als tot eene algemeene wandeling naar *Longchamps*, en het geheel had al het voorkomen van een lentefeest. Men zag opengeslagene rytuigen met dames in een smaakvol toilet, heeren te paard, in een elegant morgengewaad, welke aan het portier stilhielden, en hunner schoonen waarschynlyk zoodanige ziel-of gelaatkundige aanmerkingen mededeelden, als waartoe het tooneel hun aanleiding gaf; eindelyk een bont gewemel te voet, waaronder zich welligt velen bevonden, die hun aanstaand lot voor oogen hadden, zonder daardoor juist byzonder getroffen te worden. De lente deed daarby haren pligt en leverde een van hare warmste dagen. Nieuwsgierigen, welke deze gelegenheid verzuimd hebben. moeten nu tot September geduld nemen, als wanneer eene tweede keten vertrekken zal.

Eerst des middags gingen de zware yzeren deuren open, en de ongelukkigen traden in den binnenhof, om aan de keten gesmeed te worden. Dit oogenblik maakte eenen grooten indruk op de zamengevloeide menigte. De veroordeelden, met hunne bleeke, door de kerkerlucht verwilderde gelaatstrekken, zagen strak voor zich henen; eene yskoude, dikwerf alles trotserende verachting was daarin te lezen; berouw werd niet bemerkt. De smidsgezellen waren dadelyk in de weer, om het onaangename werk zoo snel mogelyk af te doen, terwyl de aalmoezenier-generaal der gevangenis, de abt MONTES, door de gelederen der gevangenen ging, en hen met zachtmoedigheid en minzaamheid aansprak. Hierop deed hy eene collecte te hunnen voordeele, welke echter niet zeer ruim uitviel, naardien de aanschouwers in den binnenhof juist niet talryk waren.

Aan het hoofd van den trein, naast eenen jongen dief van een zeer brutaal voorkomen, bemerkte men met groote deelneming eenen man van in de dertig jaren, met welken iedereen wilde spreken. Deze man heette ALPHONSE JEAN BAPTISTE CATELLIER, en was voorheen officier by het vyfde linie-regiment, echtgenoot en vader. Hy was, wegens het doen eener valsche handteekening, tot het *mininum* der daarop vastgestelde straf veroordeeld, en in het vorig jaar reeds met de keten naar *Toulon* afgezonden. Eene mondelinge getuigenis, welke hy voor het Hof van Assisen der Seine had af te leggen, maakte het noodzakelyk hem weder naar Parys te zenden, en hierdoor zag hy zich ten tweeden male aan de smartelyke vernedering blootgesteld, van aan de keten der infamie gesmeed te worden. Zyne zachtzinnige, indrukmakende gelaatstrekken, waarin het berouw te lezen was, en zyne van tranen overvloeijende oogen, maakten den diepsten indruk op de aanschouwers. In de derde ry zag men twee broeders naast elkander. Het waren Auvergnaten, beruchte dieven, die hunnen door misdaad verworvenen roof naar hunnen vaderland zonden, om daarvoor landeryen te koopen. Zy beroemen zich luide, de onbedriegelykste middelen te bezitten, om uit den *Bagno* te ontsnappen.

Meer dan drie uren hadden de rappe smids werk. Toen zy gereed waren, liet de abt MONTES de veroordeelden eenen grooten kring formeeren; hy trad in deszelfs midden, en de aanschouwers drongen zich rondom den waardigen geestelyke, om zoo min mogelyk van zyne woorden te verliezen. Diepe stilte heerschte plotseling onder al de aanschouwers; ieder ontblootte het hoofd, en luisterde met eene eerbiedige houding naar de voor de vuist gesprokene rede van dezen weldoener der gevangenen, gelyk hy met regt genoemd wordt. Aller blikken waren op de veroordeelden gerigt, die hevig getroffen schenen te zyn; diepe aandoening teekende zich op aller gelaat, en eene heilige stilte heerschte in de gelederen, welke men, zonder de vreesselyke keten of de gewapende magt, voor eene ootmoedige, godzalige dorpgemeente zou gehouden hebben, welke naar de toespraak van hunnen braven leeraar luisterde. Kort echter duurde deze indruk; weldra hoorde men een vreesselyk gerammel; elke cordon zette zich in beweging, om den griffier der gevangenis voorby te defileren, welke hun, die geld in de kas gestort hadden, het noodige uitreikte, om de reiskosten te bestryden. Dit zyn de spaarpenningen van den arbeid, welken zy gedurende hunne gevangenschap verrigtten.— Velen hadden over de honderd *francs* bespaard; zy, die nog niets bezaten,kregen van den aalmoezenier der gevangenis zooveel, om de voorhandene reis te kunnen afleggen.

Den volgenden morgen, te vyf ure, werden de overige veroordeelden, die in meer verzekerde bewaring gehouden waren, insgelyks aan de keten gesmeed. Naauwelyks hadden deze den yzeren halsband om, of zy begonnen te lagchen en gemeene liedjes te zingen. Zy sleepten eenen armen duivel met zich voort, dien zy byna ombragten, en die hun met geweld ontrukt moest worden. Deze laatste misdadigers waren grootendeels uit Parys, en leiden eene beestelyke ontaardheid aan den dag; zy daagden alle anderen uit, om in hunne uitgelatenheid deel te nemen, en het scheen niet mogelyk de lage schaamteloosheid verder te dryven. Men was derhalve bedacht, om hen van de anderen af te scheiden, en op eene afzonderlyke kar te vervoeren; een geheel uur, dat tot aan hun vertrek liep, zongen zy liedjes van eigen maaksel, die alles inhielden, wat de schandelyke woordenschat der gevangenissen aan onzedelykheid en godslastering kunnen opleveren.

Men wees elkander verscheidenen dezer keten met namen aan, en ysde daarby onwillekeurig, wanneer men die vreesselyke menschen zoo naby zich zag. Een derzelve, met name CHOULIAC, bygenaamd *de groote bandiet*, boezemde. zelfs met ketenen beladen, nog siddering in; en een andere, DUFOUR genaamd, wierp op de aanschouwers eenen blik, die niet te verdragen was. Op den 10den, te zeven ure des morgens, zette zich de keten in beweging; een luitenant, vier sergeanten en een behoorlyk getal soldaten met geladen geweer dienden tot bedekking. Eene groote menigte menschen was ook dezen morgen byeenverzameld. De keten trok met een ter aarde gevestigd hoofd door de volksmenigte, behalve de bewuste afdeeling van het departement der *Seine*, welke zich door uitgelaten geschreeuw en gezang onderscheidde. De schitterendste equipagiën, welke naby de poort van het *Bicêtre* hadden stil gehouden, volgden, door elegante ruiters vergezeld, den stoet tot aan *Villejuif*. Inzonderheid merkte men verscheldene jonge dames op, welke hunne schoone hoofdjes buiten het portier staken, en, met *lorgnons* gewapend, de physiognomiën der ellendigen vol nieuwsgierigheid monsterden.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerij van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76. De prijs derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prijs der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.